

FARINA

M'explica un voluntari que ha participat en el Gran Recapte que hi ha tres tipus de donants. Les persones que arriben al supermercat amb la idea de carregar el carro només amb productes per al Banc dels Aliments. Les persones que carreguen la compra del cap de setmana i que guarden un forat per omplir una bossa de plàstic ("que es trenca molt fàcilment" em recalca). Les persones que compren un envàs de mongetes seques o un litre de llet i que el duen cap a la taula dels voluntaris amb absoluta discreció."També hi ha un altre grup", em diu. "Els que s'excusen tot dient que ja tenen prou feina a omplir el seu rebost – omplir és un eufemisme, una frase feta – i que no estan en condicions de donar res".

M'explica aquest meu amic, que un dels impactes més grans que ha tingut és comprovar la gran quantitat de donacions senzilles que ha comptabilitzat. "Dones d'aspecte humil, amb mocadors al cap, amb nens que les acompanyen. El que donen és una tercera part del que han comprat. No res. Segur que la seva vida és aspra i no gens amable. No res. Però aquí hi ha tones de solidaritat, una voluntat explícita de compartir". Em diu també que el recapte és l'evidència del fracàs de les administracions i que fer dependre la subsistència de la caritat és lamentable, intolerable. "Però malauradament necessari. Mentrestant, has de saber, benvolgut, que aquella dona i el seu quilo de farina salven la Humanitat".

JOSEP MARIA FONALLERAS
EL PERIÓDICO, 01.12.2015